DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

4DE JAARGANG No. 10 — JUNI 1968

De Bond vraagt de aandacht van

het Bestuurscollege

zonder gehoor te vinden.

WERF NU DAT LID

BOND CONTRA B. C.

Naar aanleiding van de vele vragen die ons hieromtrent gesteld zijn wil het bestuur het volgende aan de leden mededelen.

Reeds maanden tracht het bestuur van uw Bond een onderhoud te verkrijgen met het bestuurscollege van Aruba. Wij herinneren onze leden aan het artikel in "De Ambtenaar" van augustus 1967 waarin mededeling werd gedaan van de ontvangst van de besturen van de Abtenarenbond en de diverse Onderwijsbonden door het huidige bestuurscollege.

Bij deze gelegenheid werd ons medegedeeld dat het Bestuurscollege een open oor en volle aandacht zal hebben voor de belangen van de Ambtenaar

Na deze bijeenkomst zijn er enige moeilijkheden gerezen omtrent bepaalde punten die door uw bestuur gaarne besproken willen worden met het Bestuurscollege. Wij zouden ook wel naar de desbetreffende gedeputeerde kunnen gaan doch wij weten dat de door ons te bespreken punten van dusdanige aard zijn dat door het gehele bestuurscollege een beslissing genomen zal moeten worden.
Verder is het ons bekend dat door diverse personen van de dienst waar die moeilijkheden gerezen zijn reeds een verzoekschrift is ingediend waarop men nimmer antwoord heeft gekregen terwijl daarna nog verschillende van die punten door deze personen reeds met de betrokken gedeputeerde zijn besproken die daarop toezegde deze punten te zullen bestuderen doch daarop nimmer meer iets van zich heeft laten horen.

Eind 1966 en begin 1967 waren over diverse hierna te noemen onderwerpen reeds stukken verzonden aan het vorige bestuurscollege.

Toen bij de bestuurswisseling in 1967 op deze stukken niets vernomen was heeft het bestuur aan het huidige bestuurscollege een schrijven gericht waarbij aandacht werd gevraagd voor deze brieven en verzocht werd deze brieven als aan hen gericht te beschouwen.

Hierop werd, het wordt eentonig, niets meer vernomen.

Op 1 maart 1968 heeft het bestuur, nadat een tweemaal gedaan mondeling verzoek niet beantwoord werd, zich schriftelijk tot het bestuurscollege gewend met het verzoek de volgende punten op de agenda te willen plaatsen. Deze punten waren: Werktijden en overwerkvergoeding personeel W.E.B., betaling uren gewerkt op een feestdag, garantieverklaring ambtenarenwoningbouw verzoekschrift ambulancechauffeurs, verzoekschrift deurwaarders en toeslag continuarbeid.
Nadat op deze brief evenmin iets was vernomen werd bij schrijven van 2 mei aan voorgaande brief gerappelleerd. Tot op heden werd daar evenmin iets op vernomen en zijn er reeds weer 5 weken verstreken.

Het is aan het bestuur bekend dat de leden van het bestuurscollege veel aan hun hoofd hebben en hard werken, doch anderzijds vragen wij ons af wat komt er op deze manier terecht van de gedane belofte dat men een open oor zal hebben voor de belangen van de ambtenaar, als de verzoeken van uw Bond op deze manier genegeerd worden. Tenslotte vertegenwoordigd uw Bond toch het grootste gedeelte van de Eilandelijke Ambtenaren. Met trots kunnen wij stellen dat thans 80 procent van de ambtenaren op Aruba georganiseerd is in de Ambtenaren bond. Wij vragen ons af is het het bestuurscollege soms bevreesd om het bestuur van Uw bond te ontmoeten, gezien de agendapunten ? Is men bevreesd voor de financieele consequenties die uit deze ontmoeting zullen voortvloeien; wij weten het niet doch het bevreemd ons ten zeerste dat men zo weinig aandacht schenkt aan belangen van ambtenaren die volkomen gerechtvaardigd zijn en die gedeeltelijk verankerd liggen in de Landsverordening Materieel Ambtenaren Recht dat ook door het bestuurscollege is aanvaard.

Meerdere punten bevreemden ons en tegen deze gang van zaken hebben we ons reeds uitgesproken. Verschenen is de circulaire van het bestuurscollege d.d. 15 februari 1968 over het vervallen van de buitengewone vrijstelling van dienst op Maria Hemelvaart, Allerheiligen en Hervormingsdag zonder dat deze circulaire besproken is geworden ni het Georganiseerd Overleg van het Eilandgebied Aruba, dus zonder dat de Bond hierover zijn mening kenbaar heeft kunnen maken. Wij hebben hierover geschreven aan het bestuurscollege doch nimmer antwoord ontvangen.

Verder vragen wij ons af hoeveel soorten ambtenaren er bij het Eilandgebied Aruba werkzaam zijn. Het geval is n.l. dat door het Bestuurscollege voor het personeel werkzaam bij het W.E.B. een toeslag van ƒ 90.— per maand is ingesteld voor hen die werkzaam zijn in de continudienst. Sedert 21 juni 1966 heeft het bestuur zich schriftelijk tot het bestuurscollege gewend met verzoek dit te willen instellen voor alle ambtenaren die in deze soorten diensten werkzaam zijn. Op dit schrijven werd op 3 juli 1967 gerappelleerd waarna op 7 september 1967 wij als antwoord ontvingen dat het bestuurscollege niet in overweging nam dit over te nemen.

Vreemd is het dan te weten dat bij een bepaalde dienst ambtenaren werkzaam zijn die voor uren liggende tussen bepaalde tijdstippen een bepaalde toelage uitgekeerd krijgen. Dit zonder medeweten van het bestuur van de Bond en zonder dat deze stukken gepasseerd zijn in het Eidelijk Georganiseerd Overleg.

Hier worden rechten van de ambtenaar met voeten getreden en is het bestuur van de Bond fel tegen gekant.

Al deze punten wil het bestuur gaarne bespreken met de leden van het Bestuurscollege. Wij hopen dat het Bestuurscollege nu spoedig open oor zal tonen te hebben voor de belangen van haar ambtenaren. Wij van onze zijde verzekeren U hiervan dat wij onze best doen uw belangen goed te behartigen, mist wij er toe in de gelegenheid worden gesteld.

Het Bestuur.

DE AMBTENAAR

(A.N.A.A.B. ARUBA)

23 - juli '68

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

vad

In ons vorig schrijven van 2 juli 1968 aan alle leden werd door ons gesteld: „Dat de Regering vertrouwen zou stellen in onze vertegenwoordigers en hen als gelijkwaardige partners zou beschouwen is naar ons oordeel niet meer dan een „loze leuze". Momenteel is gebleken, dat ons oordeel juist is geweest en dat het gestelde in de aanbiedingsbrief van de Regering niets anders is geweest dan een holle frase.

Het door onze leden van het Georganiseerde Overleg ingediende memorandum op 2 juli 1968, is door de Regering van de Nederlandse Antillen, bij hun brief van 11 juli 1968, zonder meer afgewezen.

Naar aanleiding van deze afwijzing had het bestuur van Uw Bond de leden van het Georganiseerd Overleg opdracht gegeven een onderhoud met de Regering aan te vragen om nogmaals het ingediende memorandum toe te lichten.

Donderdag 18 juli 1968 hebben de G.O.-leden de opdracht tijdens een G.O. vergadering uitgevoerd en een bespreking aangevraagd met de Regering. Het antwoord werd terstond gegeven en was „NEEN", zonder commentaar.

Gezien de onwil van de Regering om met onze leden van het G.O. aan tafel te gaan is er door het bestuur van Uw Bond in samenwerking met de Bond van Curaçao besloten om op Zondag 28 juli a.s. des morgens om tien uur een bijzondere algemene protestvergadering uit te schrijven, welke zal worden gehouden in het de Veer theater in Oranjestad.

Het bestuur dringt er bij de leden op aan om deze vergadering acte de présence te geven.

Geachte Leden, werd er op 2 juli 1968 door ons gesteld: „het woord is eerst aan de Regering en dan aan U", die tijd is nu gekomen en het bestuur rekent op Uw opkomst.

Tot zondag 28 juli 1968 om 10 uur des morgens in het de Veer Theater in Oranjestad Aruba.

HET BESTUUR

Oranjestad, 23 juli 1968.

ONS COMMENTAAR OP DE NIEUWE BEZOLDIGINGSREGELING

In ons vorige nummer van "De Ambtenaar" is de brief van de Minister-President over de nieuwe bezoldigingsregeling aan de Centrale Commissie van Georganiseerd Overleg gepubliceerd.

Op de laatst gehouden algemene ledenvergadering kreeg het bestuur van de leden de opdracht om de herziening in een algemene ledenvergadering te bespreken, voor de behandeling in het georganiseerd overleg. Dit was voor het bestuur onuitvoerbaar, gezien het verbod van hogerhand.

Niettegenstaande dat werd er op maandag 13 mei, vijf dagen na de aanbieding, een bespreking georganiseerd met het politie-personeel, 14 mei om vier uur s'middags met het douane-personeel en s'avonds met de overige landsambtenaren, waarbij alle eilandsambtenaren van harte welkom waren.

Maandagmiddag om c.a. vier uur kwam er een telefoontje van Curacao van de voorzitter van het georganiseerd overleg, dat er bij de inmiddels bekend geworden actie van Aruba geen cijfers mochten worden genoemd, gezien het vertrouwelijk karakter van de herziening. Ondanks ons verzoek om de stukken met wat meer openhartigheid met onze leden te behandelen bleef het verbod van kracht, met alle gevolgen die er aan verbonden zijn.

Ook bij het onderhoud met de Minister-President werd nogmaals de geheimhouding opgelegd.

Hoewel er geen cijfers mochten worden genoemd, heeft het bestuur tijdens de bijeenkomsten de leden toch enigszins kunnen voorlichten. Dat dit soms moeilijk was, is begrijpelijk, want hoe wil je een bespreking houden over salarisherziening als je geen cijfermateriaal mag gebruiken. Het bestuur wil hierbij aantekenen, dat, mocht de herziening zoals zij nu is, een feit worden, wij als bestuur niet zullen aarzelen een algemene ledenvergadering uit te schrijven om de leden voor te lichten.

Zoals in de aanbiedingsbrief is gesteld, is de incorporatie van de duurtetoeslag een feit geworden, wat inhoudt dat alleen de huidige duurtetoeslag op basis van gehuwd zonder kinderen is ingecalculeerd en dat de huidige pensioengrondslag blijft zoals hij nu is, m.a.w. naast het nieuwe salaris zal in de toekomst een grondslag voor de pensioenen worden vastgesteld, met een maximum van *f* 12.000,—.

Tevens heeft er een taakwaardering plaatsgevonden, wat inhoud, dat automatische bevorderingen niet meer zullen voorkomen. Indien er in het verleden wel automatische bevorderingen hebben plaatsgevonden dan is dit een beleidskwestie of **BELEIDSFOUT** geweest want nog steeds zijn de richtlijnen ambtenaren van 1947 van kracht.

Als men bedoelt dat er vele ambtenaren benoemd zijn tot bepaalde rangen waarvoor ze niet geschikt zijn of niet in het bezit zijn van de benodigde papieren, dan is dit geen fout in de huidige bezoldigingsregeling of in die van de richtlijnen ambtenaren 1947 maar een zuivere beleidsfout van de eerste orde.

Als we naar diverse ambtenaren kijken dan zien we diverse figuren, die bepaalde functies bekleden zonder de benodigde papieren te bezitten, erger nog, zonder zelfs in de hogere rangen, in het bezit te zijn van het adjunct-commies diploma, nog erger, niet tot deze cursus kunnen worden toegelaten, daar ze niet in het bezit zijn van de basisopleiding. Nogmaals, de reden hiervan moet niet gezocht worden in de bestaande voorschriften, doch hiervoor gelden andere oorzaken.

Indien er tijdens de contacten, die de ambtenarenbonden met de regeerders hadden, de kwestie van automatische bevorderingen ter sprake kwam, is het bestaan hiervan steeds door de bonden bestreden. Als er dan tijdens deze besprekingen door de bonden het woord politieke benoemingen werd gebruikt, werd er steeds geschermd met politieke benoemingen kent men niet of dat is een beleidskwestie en hiermede heeft de bond niets te maken.

Na het lezen van het rapport van de deskundigen heeft de bond het plan gehand de regering te verzoeken het vertrouwen in deze deskundige uit te spreken, waardoor dan tevens het door de regering gevoerde personeelsbeleid afgekeurd zou zijn. Dit rapport hield n.l. een zeer grote kritiek op het gevoerde beleid in. Het bestuur van de bond is het met de regering eens dat er voor bepaalde rangen minimumeisen gesteld worden, doch het is eveneens bezorgd dat het niet lang zal duren dat hieraan de hand niet wordt gehouden gezien de steeds terugkerende verkiezingen ondanks de goede bedoelingen die achter deze eisen staan. Iedere ambtenaar is er immers mee gebaat, dat hij beoordeeld wordt naar zijn opleiding, zijn taak in het stelsel en zijn opleiding, zijn taak in het stelsel en dat ed niet gekeken wordt naar het land van geboorte of politieke kleur.

Als vertegenwoordiger van de ambtenaren kunnen we di talleen

maar toejuichen. Daar iedere ambtenaar een verhoging verwacht, en terecht, gezien de gestegen kosten van levensonderhoud, heeft de regering besloten aan een ieder die in de nieuwe regeling niet vooruit gaat, een verhoging te geven van 5% over het geincorporeerde salaris met een MAXIMUM van ƒ 360.— PER JAAR. Wat betreft de ambtenaren, die geen verhoging in de nieuwe regeling ondergaan, kan men stellen, dat het er enkele zijn, die er wel een krijgen.

Hierbij is tevens bepaald dat bij de eerstvolgende periodieke verhoging of bevordering deze bonus van maximaal ƒ 360.— per jaar vervalt.

Hieruit kan men de conclusie trekken dat de regering de verkeerde gedachte huldigt, dat bevorderingen en periodieke verhogingen moeten gelden als compensatie van prijsstijgingen. Als we dan de nieuwe salarisregeling bekijken, houdt de regering nu al rekening met toekomstige prijsstijgingen, daar de periodieke verhogingen normaal zijn opgenomen. Het kan ook zijn dat men de bedoeling van de periodieke verhogingen niet goed begrijpt, want naar onze bescheiden mening dienen deze omdat een ambtenaar door de jaren heen meer waard wordt voor zijn werkgever. Dit moet belonod worden door verhoging van zijn inkomen.

Bij het eerstvolgende contact met de deskundige van de regering zullen we hem daar toch eens op wijzen om aan de regering uitleg te geven van de door haar opgestelde salarisherziening voor wat betreft de periodieke verhogingen.

Ook in het onderhoud met de Minister-President in november 1967 stelde Zijne Excellentie dat de gestegen kosten van levensonderhoud werden opgevangen door de bevorderingen en de periodieke verhogingen. Dat men van regeringszijde van dit standpunt uitgaat is te betreuren en wij hopen dan ook dat de deskundige over de benodigde kennis beschikt om dit wanbegrip uit de weg te helpen.

In de brief wordt tevens gesteld, dat de salarissen van de ambtenaren vergeleken zijn met de particuliere sector, waarbij de ambtenaar een rechtvaardige honorering krijgt t.o. deze sector. Wij van onze zijde hebben dit ook gedaan aan de hand van afgesloten C.A.O.'s. Daarbij zijn wij er wel van uitgegaan, dat deze bedrijven **representatief** moeten zijn t.a.v. de Overheid. De conclusie van ons is dat de particuliere sector veel beter betaalt dan de overheid. De door ons gekozen bedrijven zijn de Lago, Elmar, Shell en een plaatselijke bank. Bij een onderhoud met de deskundige van de regering, wilde deze er niet op in gaan de cijfers uit te wisselen. Daardoor is het voor ons moeilijk vast te stellen, welke sector hij gekozen heeft.

Het is te betreuren dat wij onze leden geen voorbeelden kunnen geven, daar de cijfers van de herziening niet mogen worden prijsgegeven, terwijl wij van mening zijn, dat de ambtenaren het recht hebben te weten wat er over hen bekokstooft wordt. Wel willen we eens een voorbeeld geven van een Nederlandse en een Antilliaanse ambtenaar.

Een schrijver in Nederland verdient n.l. 20% van wat een administratieur ontvangt.

Momenteel ontvangt een schrijver in de Antillen 18% van het salaris van de administrateur, dus tot zover is dit nog niet zo gek. Volgens de nieuwe regeling ontvangt de schrijver 10 tot 11% van het inkomen van de administrateur. Hierbij moet worden aangetekend, dat een schrijver in Nederland in het bezit moet zijn van het volledig lager onderwijs en een tikdiploma en hier op de Antillen van het MULO-diploma ; wat toch altijd nog een vier jaar langere opleiding is. Tijdens een gesprek met de regeringsdeskundige over dit verschil, daar een schrijver een schrijver is en een administrateur een administrateur, zeker bij overheden die zo nauw met elkaar verbonden zijn, kwam het antwoord, dat een administrateur hier meer moet doen naast zijn officiële funtie, zoals zitting nemen in diverse commissies. Dat de meeste zittingen in deze commissies met presentiegelden worden beloond heeft hij waarschijnlijk over het hoofd gezien. Het wil er bij ons niet in, dat een administarteur in Nederland minder belangrijk werk verricht dan zijn collega's hier, gezien de grootte van de departementen aldaar.

Naar het oordeel van de regering is er ook geen reden meer om de ARUBA standplaatstoelage te handhaven. Ook dit punt is een vreemde redenering, gezien het feit dat het indexcijfer voor ARUBA met ongeveer dertig % meer gestegen is dan dat van Curacao.

Naar ons oordeel moet de grens van de basis voor de berekening van de toelage worden opgetrokken en tevens komt het ons als een dringende noodzaak voor nu eens aan de ambtenaren met standplaats de Bovenwinden een toelage

te geven, vanwege de hoge kosten van levensonderhoud aldaar, inplaats van de toelage voor Aruba in te trekken.

De verlofregeling is ook een punt van studie en eerstdaags te verwachten. De gedachte gaat uit naar een vacantietoelage en een verlof van 17 tot 25 dagen per jaar. De geruchten willen dat de toelage lager zal zijn dan die welke momenteel in Nederland geldt t.w. 6% van het salaris met een minimum van ƒ 600.— per jaar. De regeling inzake de toe te kennen vacantiedagen heeft ons aan het denken gezet en toen kwamen we tot de conclusie, dat we weer krijgen wat we twee jaar geleden hadden, maar dan zonder het buitenlands verlof dat we nu hebben t.w.

momenteel	12 werkdagen per jaar
afgeschaft 15 aug. en 1 november	2 " " "
invoering 40 urige werkweek is 26 uur per jaar meer of	3 " " "
	—
Totaal	17 werkdagen per jaar,

waarbij de hogere ambtenaren dan uit kunnen lopen tot 25 dagen.

De nieuwe regeling zal dus zijn het afschaffen van de zes of vier maanden verlof met eveneens het afschaffen van reisvergoeding en daarvoor in de plaats een vergoeding onder de zes procent, volgens de geruchten.

Hierbij willen we aantekenen dat over de toe te kennen vacantietoelage inkomstenbelasting betaald zal moeten worden waarbij we tevens moeten vermelden dat er per 1 januari a.s. wederom een belastingverhoging is te verwachten, die, indien men het goed regelt, de helft van de te ontvangen vacantievergoeding weer terug doet vloeien in 's landskas.

Tot zover ons commentaar op de aanbiedingsbrief.

De deskundige van de regering stelde eens tijdens een onderhoud : 'Het is een keihard rapport".

Wij hebben getracht het in die geest van commentaar te voorzien. Het bestuur is bereid aan een ieder die inlichtingen te verschaffen die gegeven kunnen worden.

Het Bestuur.

VOLKSKREDIETBANK

Eind vorig jaar hebben de Staten goedgekeurd, dat aan de Volkskredietbank van de Nederlandse Antillen een geldlening zou worden verstrekt van één miljoen gulden.

Het algemeen pensioenfonds zou deze lening verstrekken tegen een rente van zes procent 's jaars, waarvan de Staat één procent zou dragen en de volkskredietbank vijf procent.

Inclusief deze één miljoen gulden heeft de Volkskredietbank thans aan eigen en vreemd vermogen de beschikking over ƒ 4.-950.000.—, bijna vijf miljoen gulden.

De over dit vermogen te betalen of te calculeren rente zal vermoedelijk wel niet boven de vijf procent van de laatste lening uitkomen. We mogen aannemen, dat de rente over eigen en vreemd vermogen gemiddeld bijna vijf procent zal zijn.

In het nummer van De Ambtenaar van augustus 1967 hebben we aangetoond, dat de Volkskredietbank bij het verstrekken van een lening groot ƒ 3.000.— aan de geldlener een rente in rekening brengt van 12⅔%.

Nu zal de Volkskredietbank natuurlijk niet constant haar hele vermogen kunnen uitlenen.

Al staat het hele vermogen dan niet voortdurend uit tegen 12⅔%, dan mogen we de gemiddelde op-

Volkskredietbank over haar hele vermogen een rentewinst van 11% minus 5%, dit is 6%. Jaarlijks is dit een bedrag van rond ƒ 300.-000.—.

De regering is van mening, dat de Volkskredietbank een sociaal doel heeft.

Daarentegen werd in de Staten geklaagd, dat het beleid van de bank als ongezond gekwalificeerd dient te worden en dat, ware deze bank een particuliere instelling geweest, zij al lang failliet zou zijn verklaard.

In dit verband werd gewezen op het grote aantal oninbare vorderingen.

Wij vragen ons af, of men nog wel kan stellen, dat de Volkskredietbank een sociaal doel heeft, als de geldleners zo'n hoge rente moeten betalen.

Het is wel duidelijk, dat deze hoge rente noodzakeljk is door het grote aantal onminbare vorderingen.

Hiervan worden de bonafide geldleners de dupe.

In Suriname kampte men jaren geleden al met dezelfde problemen.

Daarom werd deze bank daar in de volksmond de volksverdrietbank genoemd.

VOORSCHOTTEN

Enige tijd geleden konden wij in de krant lezen (in de Amigoe van 12 jan. 1968), dat gedeputeerde Rozendal in de eilandsraad van Curacao weer eens enige opmerkelijke uitspraken had gedaan.

In juli 1967 trof het huidige B.C. een situatie aan, waarbij talrijke ambtenaren in moeilijke omstandigheden verkeerden. Dit als gevolg van de beslissing van het voorgaande B.C. geen voorschotten meer te verlenen.

In sommige gevallen waren de inhoudingen zo groot, dat een ambtenaar van zijn salaris bijna niets overhield. Het B.C. had toen besloten voorschotten te gaan geven.

„Dit verbeterde ook het arbeidsklimaat" merkte de gedeputeerde op en het kwam zo de productiviteit ten goede," aldus het krantenverslag.

Deze ontboezeming geeft veel stof tot nadenken.

Allereerst vraagt men zich natuurlijk af, hoe het komt, dat talrijke ambtenaren in moeilijke omstandigheden verkeren.

Let wel : niet enkele, maar talrijke.

Als het maar enkelingen waren, zou men nog kunnen denken, dat deze enkelingen ambtenaren zijn, die hun inkomen niet op de juiste wijze besteden. Overal treft men bij wijze van uitzondering mensen aan, die de tering niet naar de nering weten te zetten. Dergelijke mensen zullen ook wel in ons ambtenaren-korps voorkomen, helaas. Doch dit zijn enkelingen, uitzonderingen.

Als er talrijke ambtenaren in moeilijke omstandigheden verkeren, moet er toch iets anders fout zijn.

Zouden deze ambtenaren misschien te weinig verdienen !

Dit zou wel in strijd zijn met de gebruikelijk-optimistische kijk op ambtenarensalarissen van onze ex-minister-president.

Deze verklaarde immers nog in 1966, dat de salariëring, de pensioen- en verlofregeling van de ambtenaren de beste regelingen in de Nederlandse Antillen waren. De ambtenaren vormen een Keurkorps wat de salariëring betreft, zo zei hij.

Wij houden het erop, dat de minister-president ook in dit geval weer al te optimistisch was, en dat talrijke ambtenaren in moeilijkheden komen, doordat zij eenvoudig te weinig verdienen.

Wat is de oplossing voor deze moeilijkheden ? Voorschotten geven, zegt gedeputeerde Rozendal.

Hierdoor komt niet alleen de ambtenaar uit de moeilijkheden, maar het eilandgebied heeft er ook nog voordeel van : het arbeidsklimaat verbetert, waardoor de productiviteit wordt verhoogd.

Natuurlijk is dit maar een tijdelijke oplossing, want voorschotten moeten worden terugbetaald. De ambtenaar krijgt dan nog minder geld in handen. En dan ? Daalt de productiviteit weer ?

Wij weten wel een uitweg uit deze impasse.

Als het simpele geven van voorschotten al zo'n waarneembare invloed op de productiviteit heeft, wat een geweldige effect moet een verhoging van de duurtetoeslag dan wel hebben ?

Ambtenaren uit de moeilijkheden, verbetering van het arbeidsklimaat, blijvende verhoging van de productiviteit.

Van een verhoging van de duurtetoeslag zouden dus werkgever en werknemer beide voordeel hebben.

Vanwege dit psychologisch effect heeft onze bond de minister-president al enige jaren geleden voorgesteld om de ambtenaren vooruitlopende op de duurtetoeslagverhoging een uitkering ineens te geven.

Helaas bleek onze altijd — zo — optimistische ex-minister-president op dit punt ineens pessimis-

tisch. Hij geloofde niet in dit psychologische effect.

Nu Rozendal het bestuur hiervan inmiddels bewezen heeft, zien we een uitweg.

Laat Rozendal eens met Jonckheer gaan praten.

Dan krijgen we vast verhoging van de duurtetoeslag.

HOOFD STATISTIEKBUREAU ZET WERKWIJZE UITEEN

Een interessante lezing door drs W. J. de Voogt betekende het begin van de eerste kadercursus welke de United miner's union of Curacao (UMUC) organiseert. Daarin gaf drs De Voogt naar aanleiding van vragen ook zijn mening over de rechtmatige wensen welke de vakbond kan uiten bij een eventuele aanpassing van het loon aan de gestegen kosten van levensonderhoud en dit aan de hand van het index-cijfer. Het aantal deelnemers van de kant van de UMUC was met opzet beperkt gehouden, omdat ook andere vakbonden uitgenodigd waren.

Drs. De Voogt zette uiteen hoe het bekende rode boekje van het bureau voor de statistiek eigenlijk tot stand komt. De opzet is gegevens te verkrijgen over de uitgaven van het gemiddelde Curacaose gezin, met het gevolg, dat er hoogstwaarschijnlijk geen enkel gezin op Curacao beantwoordt aan deze gegevens. Hij maakte duidelijk, dat er een ambtenaar belast is elke maand de prijzen van een aantal artikelen in verschillende winkel te noteren om die te vergelijken met de prijzen van dezelfde artikelen in de voorgaande maand. Deze ambtenaar bezoekt elke maand 73 verschillende winkels, waarbij hij de prijzen noteert van 338 vastgestelde artikelen. Daarnaast worden deze artikelen in hun verschillende variaties bekeken, zodat hij elke maand meer dan tweeduizend verschillende prijzen bijeen haalt (bv. erwten in groter en kleiner blik, een fijner en ruwere soort enz.)

Hogere factor

Deze gegevens worden dan mechanisch verwerkt. Daarbij werkt men met procenten. Van de andere kant wordt in het oog gehouden dat rijst bv. heel wat meer wordt geconsumeerd dan tandpasta. Een prijsstijging bij rijst werkt dan ook ernstiger door op het totale index-cijfer. Daarom ook wordt de uitwerking van een hogere rijstprijs uitgedrukt door een hogere factor te gebruiken voor deze verhoging dan bij tandpasta het geval is.

Doen zich dergelijke stijgingen voor, dan betekent dit dat het gezin met zijn inkomen niet zoveel kan kopen als in de voorgaande maand het geval geweest is. Men zal dan trachten uit te komen met het salaris door wijzigingen aan te brengen in de besteding. In het index-cijfer zijn sociale lasten niet opgenomen.

MINIMUM VAKANTIEUITKERING IN NEDERLAND F. 600

Naar aanleiding van het voorstel van de Nederlandse regering om aan de gehuwde ambtenaren een bodem in de vakantietoelage te verlenen werd door all vakcentrales verzocht ook de ongehuwde ambtenaren in deze voorziening te betrekken. De regering wilde hieraan tegemoet komen, met dien verstande dat de maatregel beperkt zou blijven tot ongehuwde ambtenaren van 23 jaar en ouder. De regeling wordt nu aldus :

1. De bodem zal gelden voor alle gehuwden en voor de ongehuwden van 23 jaar en ouder.
2. De bodem zal voor 1968 Nƒ 540,— en voor 1969 Nƒ 600,— bedragen.
3. Na 1969 is de vloer welvaartvast en gaat met de algemene salaris verhogingen mee.

UIT DE PERS

PRIJSINDEX

De Ambtenarenbond verspreidde deze week een pamflet, waarin de mededeling zoals die verscheen in één van de dagbladen (waarbij gesteld werd, dat er in feite geen achteruitgang van de ambtenaren-salarissen bij de nieuwe regeling te verwachten was) op z'n minst als „optimistisch" werd aangemerkt.

Het bestuur van de bond schijnt helemaal niet zo gunstige verwachting te koesteren. Men wijst op het feit, dat sinds 1958 de salarissen niet meer gewijzigd zijn, hetgeen niet bepaald gezegd kan worden van de prijzen en de belastingen. Het is trouwens opvallend hoe men in de particuliere sector wel weet rekening te houden met de verhoogde kosten van het levensonderhoud : artsen, loodgieters, autoreparateurs, dry-cleaners

passen ieder hun prijzen aan bij de verhoogde belastingen, de verhoogde benzine-prijzen etc. Maar de ambtenaar „verkoopt" niets. Hij ontvangt voor zijn werk en wat hij ontvangt voor zijn, door ervaring veel beter geworden prestaties, is minder geworden.

EINDELIJK

Binnenkort komt het Hoofd van de afdeling onderwijsvoorlichting van de Sticusa uit Nederland naar de Antillen teneinde hier foto's en materiaal te verzamelen, die zullen worden gebruikt bij het houden van tentoonstellingen met het doel kennis van de Antillen in Nederland beter te verspreiden. Het wordt inderdaad tijd, dat men zich eens met een juiste voorlichting over de Antillen gaat bezighouden. Misschien kan men dan meteen meesturen de man, die op het Antillenhuis belast is met de voorlichting en de Antillen nog nooit van idchtbij gezien heeft.

(Dagblad „De Beurs- en Nieuwsberichten' in „Tombola", zuurzoete terugblik op het wereldgebeuren).

DESKUNDIGE BIJSTAND VOOR DE AMBTENARENBOND UIT NEDERLAND.

Naar aanleiding van de nieuwe salaris voorstellen, hebben de bonden van Aruba en Curacao besloten om voor gezamelijke rekening een deskundige uit Nederland te laten komen.

Hiertoe werd een verzoek tot de ALGEMENE BOND VOOR AMBTENAREN, A.B.V.A., in Nederland gericht. Voornoemde bond reageerde zeer spontaan en sedert 4 juni j.l. is dan ook de heer Bekker, taakanalist, ter beschikking van onze organisaties.

De heer Bekker is reeds meer dan twaalf jaar in dienst van de bond in Nederland en wordt dan ook beschouwd als een der beste in ambtenarenaangelegenheden.

Eveneens ontvingen wij bericht dat deze deskundige bijstand niet in rekening zal worden gebracht, voorwaar een riddelijk gebaar van onze collega's in Nederland.

GROTE VAKBOND-AKTIVITEIT BIJ OVERHEIDSDIENAREN IN SURINAME

Vorming van Surinaamse Landsdienaren Federatie

Sinds het door de Minister-President van Suriname aan de Overheidsbonden gegeven advies zich te centraliseren teneinde medezeggenschap te verkrijgen in het te stichten Overlegorgaan, hebben diverse vakbonden niet stil gezeten en vonden er verscheidene besprekingen plaats tussen de besturen dezer bonden.

Zo zou er tussen de Bond van Personeel in Overheidsdienst (BP O), (niet te verwarren met de Algemene Bond van Overheidspersoneel — de ABO) en de Bond van de BOG (Bureau Openbare Gezondheidszorg) bereids overeenstemming zijn bereikt om een fusie aan te gaan.

In Juli 1967 vond er een bespreking plaats tussen de besturen van de Surrinaamse Openbare Onderwijs Bond (de SOOB), de Surinaamse Politie Bond (SPB) en de ABO, welke bespreking op 15 oktober 1967 werd afgerond, waarbij overeenstemming werd bereikt in de vorming van een federatie onder de naam „SURINAAMSE LANDSDIENAREN FEDERATIE" (SLF).

Deze federatie zal erop gericht zijn de belangen van de leden dezer samenwerkende bonden in algemene zin te behartigen en tevens elkaar de nodige steun te verlenen.

Door dit samengaan zal ongetwijfeld de grootste Centrale van Vakorganisaties van Overheidspersoneel zijn gevormd, hetgeen slechts de belangen dezer bonden ten goede kan komen.

PRIJSSTIJGING IN NEDERLAND BLEEF TOT 3% BEPERKT IN 1967

Vorig jaar zijn de prijzen met gemiddeld ruim 3% gestegen ten opzichte van 1966, hetgeen een vrij forse stijging is.

Deze prijsstijging is echter minder dan in 1966, toen zij 5,8% bedroeg, en ook minder dan werd verwacht, namelijk 4-4½%.

Het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud steeg van 128 in januari 1967 (1959/60 = 100) tot 135 in juni en daalde tot 133 in december, hetgeen een gemiddelde voor het gehele jaar 1967 van 132 oplevert.

De prijsstijging was het hoogst in sector particuliere dienstverlening: 5,7%. Huishuren stegen met 3,7%, vrijwillige verzekeringen met 4,6%, en overheidsdiensten met 5,3%. In de sector agrarische produkten en vis bedroeg de stijging 1%, voornamelijk ten gevolge van een daling der aardappelprijzen met 17% en van groenten met 4%. Boter- en kaasprijzen stegen daarentegen met ca. 10%, vlees- en melkprijzen met gemiddeld 2,5%. Prijzen van kleding en schoeisel stegen met 5,6% (in 1966 resp. 4,1% en 7,6%).

(Het Financieele Dagblad)

Met de bond kom je nog ergens, zonder de bond dan blijf je nergens

Overzicht huidige sociale verzekeringen in Nederland.

Volksverzekeringen	Premie	Te betalen over ten hoogste
AOW (Algemene Ouderdomswet)	2 %	*f* 15.350,—
AWW (Algemene Weduwen- en Wezenwet)	1,4%	*f* 15.350,—
AWBZ (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten	0,4%	*f* 15.350,—
AKW (Algemene Kinderbijslagwet)	2,3%	*f* 15.350,—

DE UITKERINGEN ZIJN PER 1 JANUARI 1968 ONGEWIJZIGD GEBLEVEN. EEN VERHOGING VAN DEZE UITKERINGEN ZAL EERST LATER AAN DE ORDE KOMEN.

Kinderbijslagwetten :

AOW :

Gehuwden	*f* 387.50 per maand
Ongehuwden :	*f* 272.50 per maand

AWW :

weduwen zonder kinderen	*f* 272.50 per maand
wed. met kind. tot 18 jaar	*f* 387.50 per maand

Kinderbijstlagwetten :

1e kind	*f* 102.96 per kwartaal
2e en 3e kind	*f* 117.78 per kwartaal
4e en 5e kind	*f* 158.34 per kwartaal
6e en 7e kind	*f* 176.28 per kwartaal
8e en volg. kind	*f* 195.— per kwartaal

Algemene wet bijzondere ziektekosten.

De AWBZ werd 1 januari 1968 voor een deel van kracht. Op 1 april 1968 werden de rechten uitgebreid.
Van 1-1-1968 geeft de AWBZ recht op vergoeding van de kosten van verzorging, verpleging en behandeling in erkende inrichtingen voor :

— zwakzinnigen
— blinde en slechtziende kinderen
— dove en slechthorende kinderen
— lichamelijk en geestelijk gehandicapte kinderen

Van 1-4-1968 af worden vergoed de kosten van verzorging, verpleging en behandeilng in erkende :

— overige inrichtingen voor geestelijk en lichamelijk gehandicapten
— verpleegtehuizen
— ziekenhuizen (vergoeding vanaf 366e dag)
— sanatoria voor tbc-patiënten vergoeding vanaf 366e dag)
— psychiatrische inrichtingen (vergoeding vanaf 366e dag)

TWAALF SURINAAMSE VAKBONDLEIDERS NAAR NEDERLAND

Op 19 januari 1968 werd een brief van de S.L.F. aan de Minister van Arbeid en Sociale Zaken via de Direkteur van het Ministerie gericht, inhoudende deelname aan de afvaardiging van Surinaamse vakbondleiders naar Nederland voor het opdoen van ervaring in de vakbeweging.

Op 21 januari werd een vergadering belegd door het dagelijks bestuur van de S.L.F. met als agendapunt : Standpunt van de S.L.F. met betrekking tot de afvaardiging van vakbondleiders naar Nederland. De vergadering benoemde een besprekingsdelegatie, die met de Minister en de Direkteur van Arbeid en Sociale Zaken de afvaardiging van vakbondsleiders naar Nederland zal regelen.

Op 7 februari xolgde een bespreking van het Hoofdbestuur van de A.B.O. met de heer Nelemans, sekretaris van het N.V.V. in Nederland, ter beschikking gesteld van de Surinaamse regering en de heer Mack Loyd, onderdirekteur van het Ministerie van Arbeid en Sociale Zaken, om te komen tot een Instituut voor Scholingswerk, onder auspiciën van de Vakcentrales, het Bedrijfsleven enh et Ministerie van Arbeid en Sociale Zaken.

Op 17 april 1968 vertrokken twaalf vakbondleiders uit Suriname naar Nederland, waar zij zich drie maanden zullen bekwamen in het vakbondswezen. Naast het volgen van kadercursussen zullen zij een aantal bedrijven bezoeken om zich op de hoogte te stellen van de laatste ontwikkelingen in de opzet en organisatie van het vakbondswezen. De kosten van de uitzending worden geheel door de Surinaamse regering gedragen.

GAAT U MET PENSIOEN EN BLIJFT U IN DE ANTILLEN ? BLIJFT DAN LID VAN DE A.N.A.A.B.

REGELING SVB VRIJWILLIGE AOW VOOR NEDERLANDER IN DE VREEMDE

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 6 Juni — Tot 1 juli aanstaande kunnen bepaalde groepen Nederlanders, die in het buitenland wonen, zich melden voor een vrijwillige verzekering op basis van de Algemene Ouderdomswet (AOW). Dit geeft belanghebbenden gelegenheid door vrijwillige premiebetaling aanspraak te krijgen op een geheel of gedeeltelijke ouderdomspensioen vanaf hun 65ste jaar. Uitbetaling van dit pensioen is echter niet mogelijk over tijdvakken, welke gelegen zijn voor 1 maart 1967.

Het voorlichtingscentrum Sociale Verzekeringen maakt deze mogelijkheid tot het afsluiten van een vrijwillige AOW-verzekering in Nederland bekend, opdat hier te lande verblijvende familieleden hun elders in de wereld wonende verwanten ervan op de hoogte kunnen stellen.

Nederlanders, die in het buitenland wonen, zijn in de regel niet verzekerd van AOW. Wie vóór zijn vertrek naar het buitenland reeds verzekerd was, heeft op zijn 65ste jaar niettemin recht op dit ouderdomspensioen. Over de jaren, waarin geen verzekering bestond, wordt uiteraard geen uitkering verleend. Tot 1 juli aanstaande bestaat in een aantal gevallen de mogelijkheid zich door vrijwillige premie-betaling toch te verzekeren. Dit geldt voor :

- Nederlanders in het buitenland, die tussen 1 januari 1957 en 1 maart 1967 Nederland hebben verlaten, bij hun vertrek jonger waren dan 65 jaar, en voordien verzekerd zijn geweest ;
- idem voor hen, die voor 1 januari 1957 doch na hun 15e verjaardag Nederland hebben verlaten en op 1 januari 1957 jonger waren dan 65 jaar.
- idem voor hen, die voor 1 maart 1967 verzekerd waren, doch niet verplicht verzekerd zijn geweest over een tijdvak tussen 31 december 1956 en 1 maart 1967, terwijl zij vóór dit tijdvak wel verplicht verzekerd waren.
- idem voor hen, die voor 1 maart 1967 voor het eerst verplicht verzekerd zijn geworden.

Inlichtingen over het te betalen premiebedrag en het pensioen, waarop aanspraak te maken zal zijn, worden door de Sociale Verzekeringsbank verstrekt. Deze is gevestigd : Apollolaan 15 in Amsterdam.

GEDULD

Daar het aantal verzoeken om inlichtingen zeer groot is, is het voor de SVB absoluut onmogelijk iedere aanvrager voor 1 juli te antwoorden. Enig geduld is dus nodig. Aanmaningen tot spoed aan het adres van de SVB door-

Maandblad van de
Algemene Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba”
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 — Tel. 1883

Publicidad „EXITO” Aruba,
N.A., Wilhelminastr., O'stad

Hr. J. Hartog

kruisen een normale gang van zaken in de administratie en zullen dus eerder tot vertraging dan tot bespoediging leiden.

Er is een aantal gegadigden voor de vrijwillige AOW, dat zich reeds voorlopig heeft aangemeld. Ook zijn er, die al inlichtingen hebben gevraagd. Indien zij hun contacten met de SVB hebben gelegd, behoeven zij hun melding of verzoek om inlichtingen niet te herhalen. Zij krijgen in elk geval bericht ; en tevens de mededeling voor welke datum de premiebetaling moet beginnen. In de correspondentie met de SVB moeten vermeld zijn : naam, alle voornamen, geboortedatum, nationaliteit, datum van vertrek uit, en/of terugkeer naar Nederland. Voor gehuwden gedt hetzelfde met betrekking tot de echtgenote. Zij moeten ook de datum van hun huwelijk opgeven.

***Met de Bond kom je nog ergens
Zonder Bond blijf je nergens***